

Grupa IV Stokrotki (5-latki)
Temat tygodnia : „Wiosenne powroty” (06.04.2021- 09.04.2021)

Witajcie Kochani!

Zapraszamy Was do wspólnej zabawy razem z Waszymi Rodzicami.
W tym tygodniu nasze zabawy i zadania dotyczyć będą przede wszystkim ptaków, które obserwujemy wiosną oraz ich życia i zwyczajów.

06.04.2021 „Gdzie budować gniazdo?”

1. Poznawanie nazw wybranych ptaków, które powróciły do nas wczesną wiosną – skowronka, bociana, czajki i szpaka.
Dzieci oglądają zdjęcia ptaków. Omawiają ich wygląd – różnice i podobieństwa. Następnie dzielą nazwy tych ptaków na sylaby.

bocian

szpak

skowronek

czajka

Źródło: *Bliżej przedszkola.*

2. Słuchanie opowiadania Hanny Zdzitowieckiej „Gdzie budować gniazdo?”

- Nie ma to jak głęboka dziupla! Trudno o lepsze i bezpieczniejsze mieszkanie dla dzieci – powiedział dzięcioł.
- Kto to widział, żeby chować dzieci w mroku, bez odrobiny słońca – oburzył się skowronek.
- O, nie! Gniazdko powinno być usłane na ziemi, w bruździe, pomiędzy zielonym, młodym zbożem. Tu dzieci znajdą od razu pożywienie, tu skryją się w gąszczu...
- Gniazdo nie może być zrobione z kilku trawek. Powinno być ulepione porządnie z gliny, pod okapem, żeby deszcz dzieci nie zmoczył. O, na przykład nad wrotami stajni czy obory – świergotała jaskółka.
- Sit, sit – powiedział cichutko remiz. – Nie zgadzam się z wami. Gniazdko w dziupli? Na ziemi? Z twardej gliny i przyklepione na ścianie? O, nie! Spójrzcie na moje

gniazdko utkane z najdelikatniejszych puchów i zawieszzone na wiotkich gałązkach nad wodą! Najłżejszy wiaterek buja nim jak kołyską...

– Ćwirk! Nie rozumiem waszych kłótni – zaćwierkał stary wróbel.

– Ten uważa, że najbezpieczniej w dziupli, tamtemu w bruździe łatwo szukać ukrytych w ziemi owadów. Ba, są nawet ptaki budujące gniazda tylko w norkach, w ziemi albo wprost na wodzie... Ja tam nie jestem wybredny w wyborze miejsca na gniazdo. Miałem już ich wiele w swoim życiu. Jedno zbudowałem ze słomy na starej lipie, drugie – pod rynną, trzecie... hm... trzecie po prostu zająłem jaskółkom, a czwarte – szpakom. Owszem, dobrze się czułem w ich budce, tylko mnie stamtąd wyproszono dość niegrzecznie. Obraziłem się więc i teraz mieszkam kątem u bociana. W gałęziach, które poznosił na gniazdo, miejsca mam dosyć, a oboje bocianostwo nie żałują mi tego kącika.

Rozmowa na temat opowiadania

- Które ptaki rozmawiały o gniazdach?
- Jakie gniazdo zachwalał dzięcioł, a jakie skowronek?
- Jakie gniazdo zachwalała jaskółka, a jakie remiz?
- Co powiedział wróbel na temat gniazd?
- Z czego ptaki robią gniazda?

4. Karta pracy, cz. 3, s. 62.

5. Zadanie – „Kto to jest?”

BOCIAN

- Dziecko podaje nazwę, dzieli ją na sylaby, określa pierwszą i ostatnią głoskę,
- Dziecko określa cechy ptasie na podstawie bociana (dziób, skrzydła, ciało pokryte piórami, fruwa, ma ogon, itp.)

6. Słuchanie wiadomości na temat bociana

Bocian biały zamieszkuje tereny trawiaste, stepy, sawanny, tereny uprawne blisko zbiorników wodnych, bagienne, wilgotne lub okresowo zalewane łąki i pastwiska, okolice jezior i laguny. Lubi rozproszone drzewa, na których może gniazdować lub nocować. Występuje głównie na nizinach, rzadko na wyżynach. Bocian unika terenów zimnych, o częstych opadach atmosferycznych, obszarów wysoko położonych i o gęstej roślinności. W przeciwieństwie do bociana czarnego, nie unika siedzib ludzkich i często gnieździ się 110 nawet w środku wsi lub w małych miastach. Bocian ma upierzenie białe, z wyjątkiem czarnych lotek i ogona. Nogi i dziób są czerwone. Szyję ma długą, w locie wyciągniętą do przodu. Młode ptaki mają czarny dziób. Pisklęta są pokryte białym, gęstym puchem. Bociany zakładają duże, koliste gniazda z warstwowo ułożonych gałęzi, poprzątkanych skośnie witekami. Wyściółka jest dość obfita – ze słomy, torfu, niekiedy z dodatkiem papieru i szmat. Umiejscowione są one zwykle na drzewie, w bezpośredniej bliskości siedzib ludzkich, lub na różnych budowlach (na dachu budynku mieszkalnego lub gospodarczego, w ruinach wysokich budynków, na nieczynnych kominach fabrycznych, pylonach, słupach telegraficznych, stogach). Bocian składa jaja pod koniec kwietnia (od 1 do 7). Jest ptakiem mięsożernym. Żywi się owadami, głównie pasikonikami i chrząszczami, ale również jaszczurkami, węzami, pisklętami i małymi zającami. W latach obfitujących w myszy i norniki zjada prawie wyłącznie te gryzonie, przez co jest ptakiem pożytecznym z punktu widzenia rolników.

7. Praca plastyczna – „Robimy bociana”

Potrzebne będą: talerzyk papierowy, nożyczki, klej, ołówek, farby.

- Omówienie budowy bociana (nogi, głowa, szyja, skrzydła, tułów, ogon).

Źródło: Dzieciaki w domu.

Źródło: Dzieciaki w domu.

8. Aktywności dające dużo radości! – zabawa ruchowa

Mały skowronek z gniazda wyjrzał – zrób 4 przysiady – powiedział!

Silny szpak dziobem zastukał – podskocz 5 razy – powiedział!

Zwinna czajka zeskoczyła z drzewa – zrób 6 pajacyków – powiedziała!

Wielki bocian zaklekotał – pokaż mi jak chodzę – powiedział!

07.04.2021 „Zadania o ptakach”

1. Ćwiczenia gimnastyczne – rozwijanie świadomości własnego ciała

- *Chowamy się* – w siadzie, przyciągają kolana do głowy, chowają głowy; rozprostowują się do pozycji leżącej.
- *Gorąca podłoga* – biegają z wysokim unoszeniem kolan.
- *Na szczydłach* – chodzą na sztywnych nogach.
- *Ugniatamy podłogę* – w leżeniu na plecach, wciskają wszystkie części ciała w podłogę. Zdobywanie pewności siebie i poczucia bezpieczeństwa w otoczeniu.
- *Przekładamy naleśnik* – jedno dziecko w leżeniu na brzuchu, przylega do podłoża; partner próbuje przewrócić je na drugą stronę; potem zamieniają się miejscami.
- *Wstajemy razem* – dzieci siedzą tyłem do siebie, złączone plecami; próbują razem wstać, nie odrywając się od siebie.

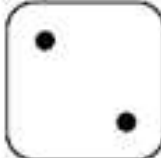
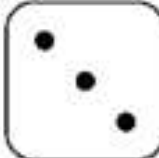

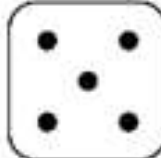
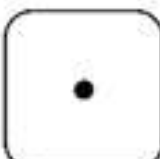
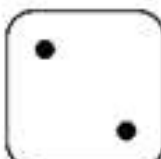

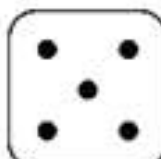
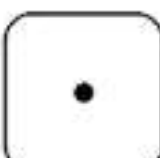
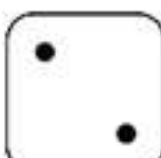
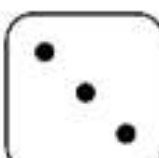
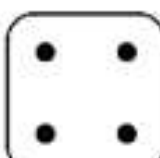
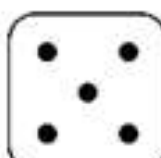
2. Karta pracy, cz. 3, s. 63. (opowiadanie historyjki o wildze)

3. Rozwiązywanie zadań tekstowych metodą symulacji.

Potrzebujemy dziesięć klocków (liczmanów, kredek, itp). Rodzic podaje zadania, a dzieci starają się je rozwiązać, dokładając klocki lub je odkładając.

- *Na drzewie siedziało 7 wróbli.* (Dzieci układają przed sobą 7 klocków). *Potem przyleciały jeszcze 3 wróble.* (Dzieci dokładają jeszcze trzy klocki). *Ile wróbli siedzi teraz na drzewie?* (Dzieci liczą wszystkie klocki i podają wynik).
- *Na drzewie było 8 gołębi.* (Dzieci układają przed sobą 8 klocków). *Przejeżdżający samochód wystraszył je i wszystkie odleciały.* (Odsuwają 8 klocków). *Ile gołębi pozostało na drzewie?*
- *Na łąkę przyleciały 3 bociany a potem jeszcze 4 bociany.* *Ile było bocianów na łące?*
- *W jaskółczym gnieździe było 5 jaskółek. 2 odleciały.* *Ile jaskółek zostało?*

Dla chętnych dzieci zamieszczam liczby i znaki które można wykorzystać do różnych zadań matematycznych.

1	2	3	4	5
6	7	8	9	0
				
				
				
<	>	+	-	=

4. Słuchanie piosenki „*Wołanie wiosny*”.

<https://www.youtube.com/watch?v=FEO3PhEDwgs>

Słowa piosenki:

- I. Dzisiaj w drodze do przedszkola
już zielone były pola,
a bociany klekotały,
bo na łąkę przyleciały.

Ref.: Zielona wiosenka nas woła,
zielona panienka wesola.
W oczy świeci nam
złotym słońcem
i rozrzuca kwiaty pachnące. (2x)

- II. Na gałązkach pierwsze pąki,
a na pąkach pierwsze bąki.
Żabki skaczą, a skowronek
śpiewa jak srebrzysty dzwonek.

Ref.: Zielona wiosenka...

- III. Na spacerze zobaczymy,
czy już nigdzie nie ma zimy.
Teraz wiosna rządzić będzie,
z czego bardzo się cieszymy!

Ref.: Zielona wiosenka...

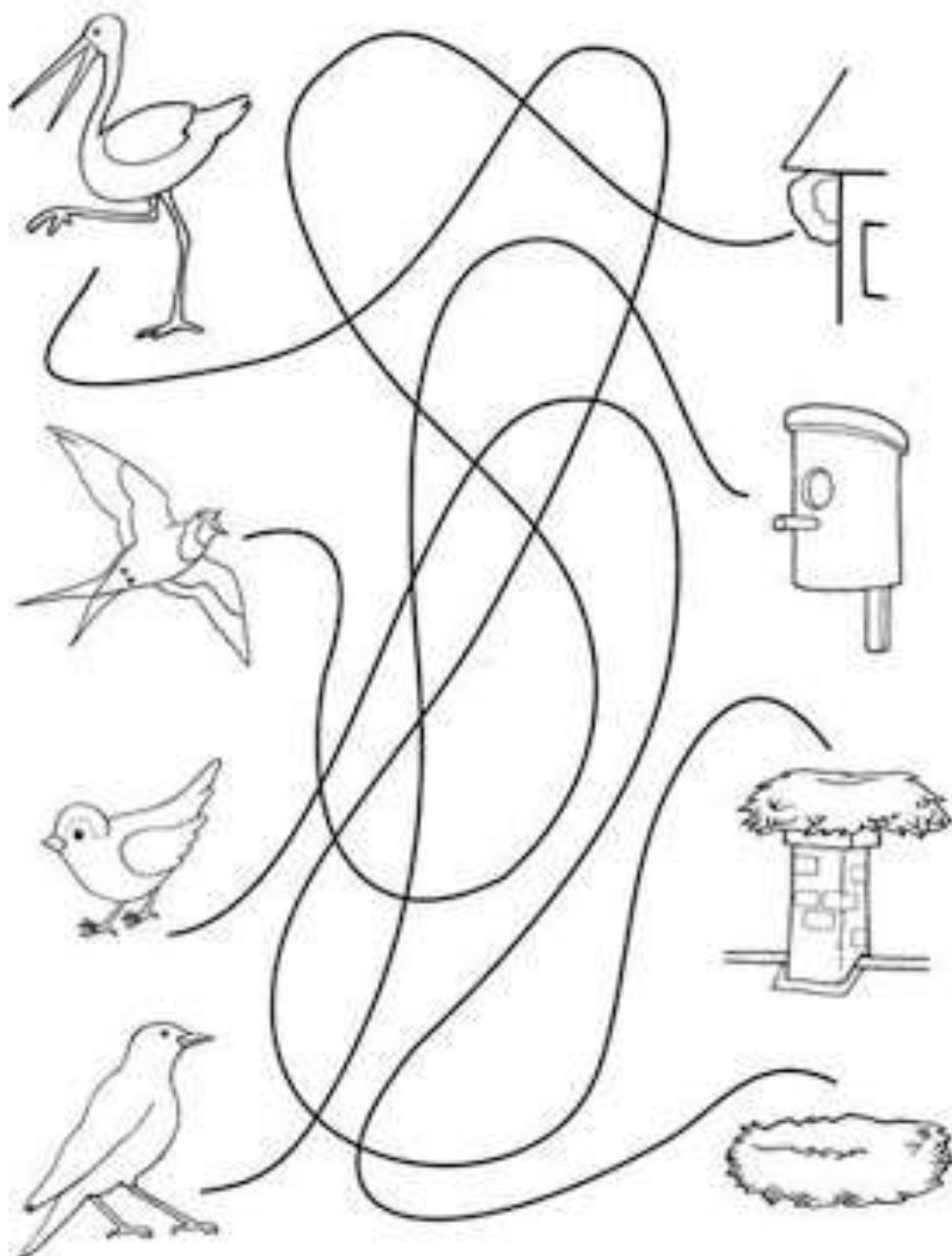
Rozmowa na temat tekstu piosenki.

- O jakiej porze roku jest ta piosenka?
- Po czym poznajemy, że nastaje wiosna?
- Gdzie przyleciały bociany? Co robiły?

5. Karta pracy, cz.3, s. 64.

- ✓ Dodatkowe karty pracy dla chętnych dzieci :

DOPROWADŹ PTAKI DO ICH GNIAZD

ZAMALUJ TE LITERY, KTÓRE SĄ POTRZEBNE DO
NAPISANIA PODANEGO WYRAZU W RAMCE

SKOWRONEK

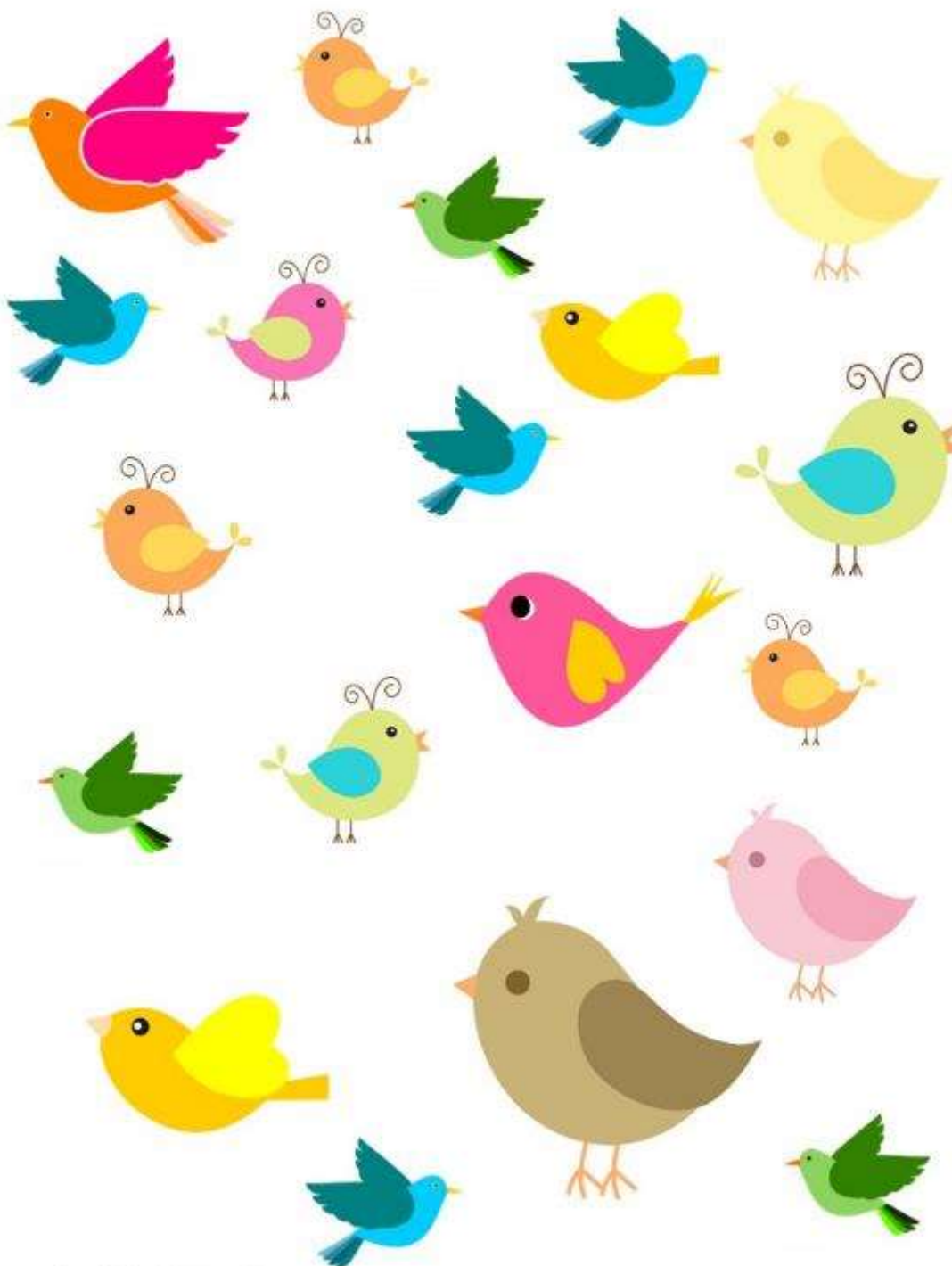
R	A	O	S	K	W	I	M
S	O	K	T	E	Y	K	N

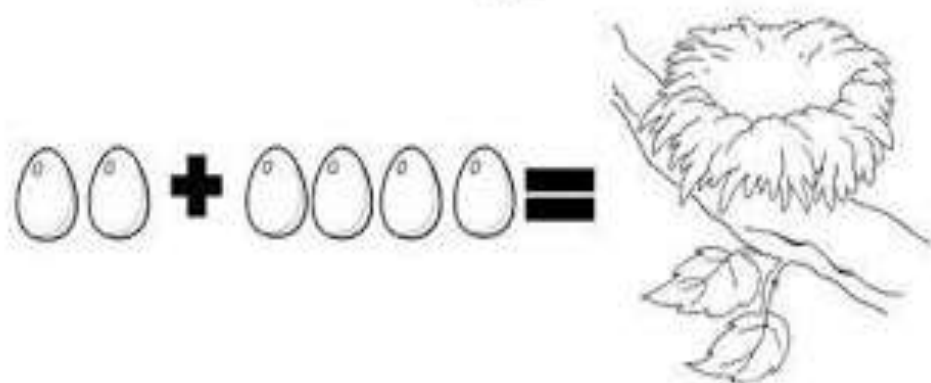
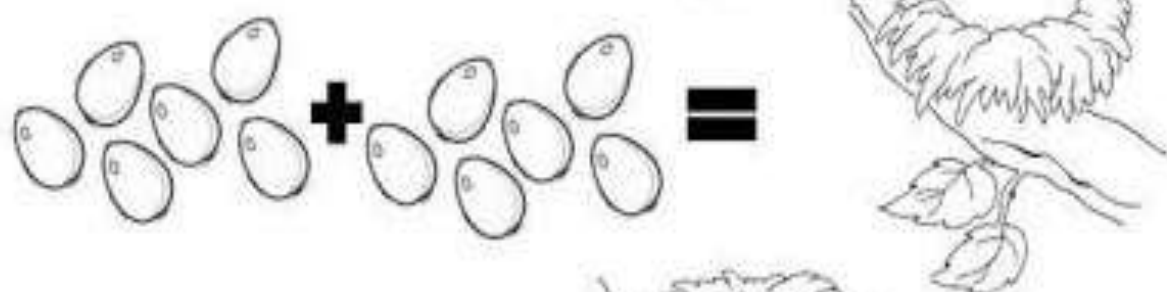
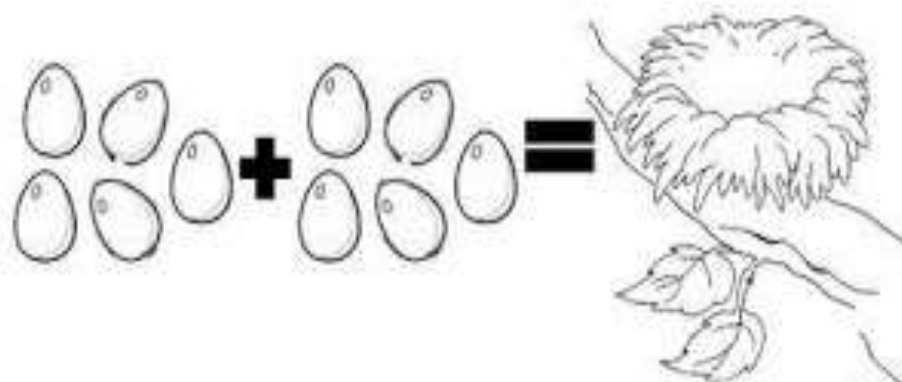
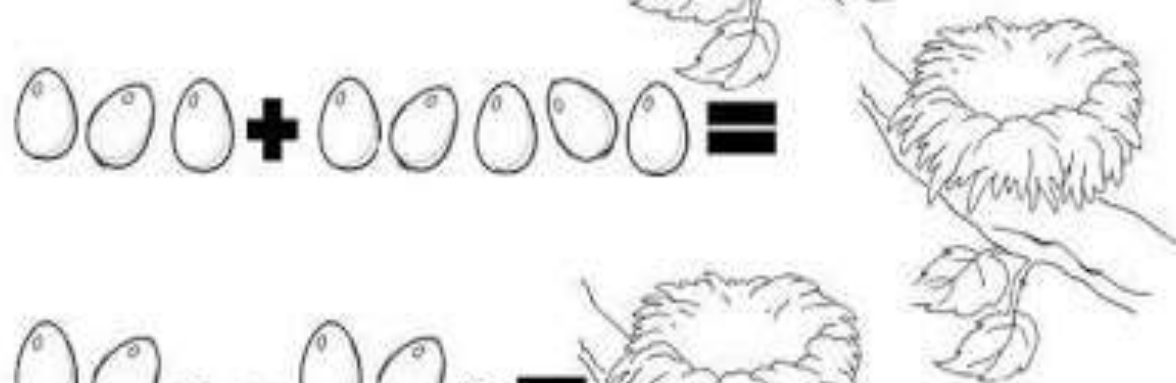
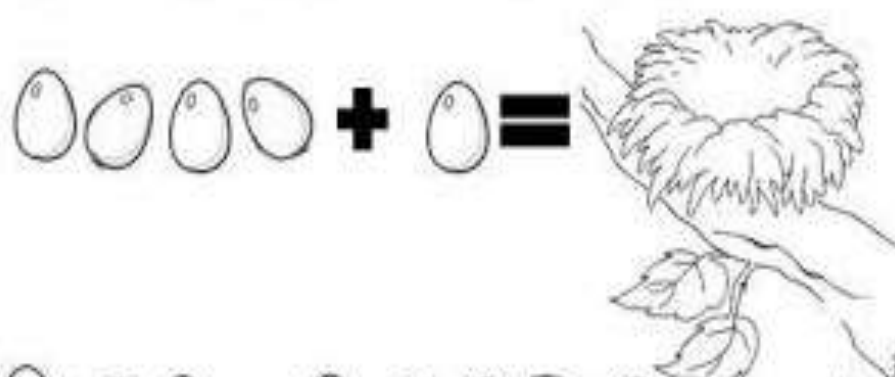
BOCIAN

N	K	A	T	Z	A	L	C
S	D	B	R	I	M	Y	O

Czerwoną pętlą otocz ptaki, których dzioby zwrócone są w lewą stronę, a niebieską pętlą te ptaki, których dzioby zwrócone są w prawą stronę.

Dodaj do siebie jajka i wynik dodawania zapisz w gnieździe.

08.04.2021 „Powroty ptaków”

1. Ćwiczenia separacji ruchów.

Separacja ruchów polega na wprowadzeniu wybranej części ciała w ruch, w sposób niezależny od ruchów innych części ciała.

- Niezależność ruchów rąk tułowia:
 - prawa ręka poziomo w bok, lewa – pionowo w górę,
 - prawa ręka poziomo w przód, lewa – pionowo w górę,
 - prawa ręka poziomo w przód, lewa – pod kątem w górę,
 - prawa ręka pod kątem w górę, lewa – pod kątem w dół.
- Rozdzielanie ruchów dłoni i palców:
 - zaciskanie prawej dłoni przy jednoczesnym rozchyłaniu lewej,
 - uderzanie czubkami palców obydwu dłoni o blat stołu, na zmianę: wewnętrzną stroną dłoni i zewnętrzną stroną dłoni.
- Rozdzielanie ruchów palców:
 - zaciśnięcie pięści wokół kciuka,
 - unoszenie po jednym placu dłoni opartej palcami o stół.

2. Karty pracy, cz.3, s. 65-66.

3. Rozwiązywanie zagadek o ptakach

Pióra biało-czarne,
buciki czerwone;
uciekają przed nim żabki,
bardzo przestraszone. (bocian)

Wiosną do nas przyleciała
ta ptaszyna czarna, mała.
Murować się nie uczyła,
ale gniazdko ulepiła. (jaskółka)

Już po lesie kuka,
gniazdka sobie szuka.
Jak znajdzie, podrzuca jaja,
niech inni je wygrzewają. (kukułka)

Śpiewa wysoko
piosenki do słońka,
głos ma podobny
do drżenia dzwonka. (skowronek)

4. Pokazanie na globusie drogi ptaków z ciepłych krajów do Polski

Dziecko z pomocą rodzica pokazuje na globusie Egipt – miejsce, gdzie zimują nasze bociany. Potem pokazuje Polskę i pokazuje palcem drogę, jaką muszą przebyć bociany wracające do kraju. Rodzic pokazuje także, co bociany musiały mijać, wracając do nas.

- Rozmowa na temat: *Co robią ptaki po powrocie z ciepłych krajów?*

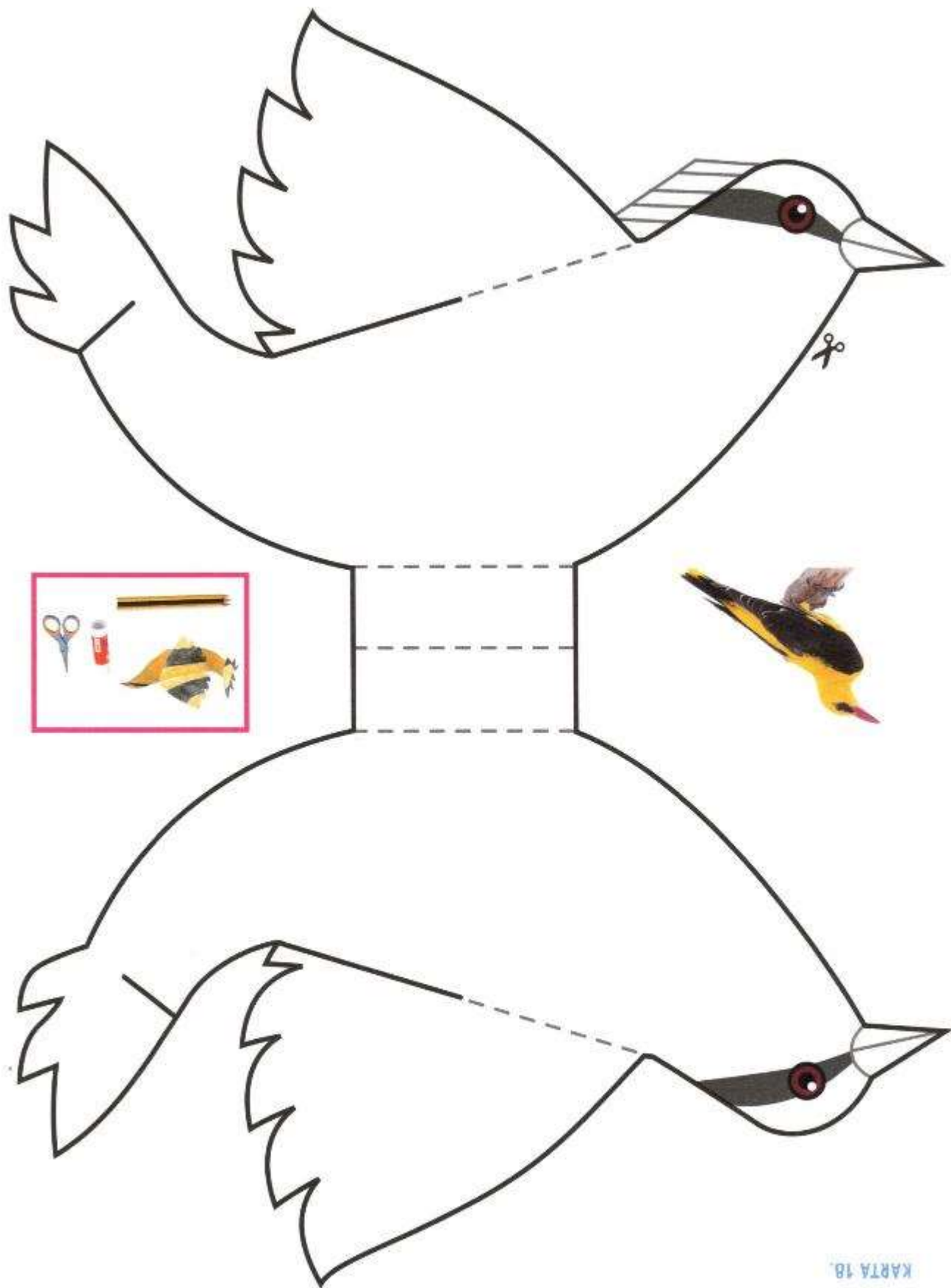
5. Karta pracy, cz. 3, s. 67.

6. Zabawa *Prawda czy fałsz?*

- Wiosną zwierzęta zapadają w sen zimowy.
- Marzec, kwiecień to jesienne miesiące.
- Kiedy jest lato, w jeziorach zamarza woda.
- Wiosną z dalekich krajów wracają ptaki i budują sobie gniazda.

7. Karta pracy, cz. 3, s. 68

8. Praca plastyczna „Wesoła wilga”

09.04.2021 „Sąsiad szpak”

1. Karta pracy, cz. 3, s.69.

2. Ćwiczenia słuchu fonematycznego – Co to za ptak?

Rodzic podaje głoski, a dzieci wymyślają nazwy ptaków rozpoczynające się tymi głoskami. Np. **a** – albatros; **b** – bocian; **d** – dudek; **g** – gawron; **j** – jasiołuska; **k** – kukułka; **m** – mewa; **o** – orzeł; **p** – pliszka; **r** – raniuszek; **s** – sowa; **w** – wrona.

3. Zapoznanie z wyglądem szpaka

Dzieci wskazują na zdjęciu części ciała świadczące o tym, że szpak to ptak. Omawiają wygląd szpaka (pióra mieniące się kolorami tęczy, z brązowymi kreskami). Szpaki są przedsiębiorcze, ciekawskie, towarzyskie. Wszystko robią szybko i zdecydowanie. W gniazdach mają ziola, które chronią je przed pasożytami. Śpiewając, wydobywają różne dźwięki, najczęściej te zasłyszane, np. dźwięki klaksonów samochodów. Każdy z nich ma swoją charakterystyczną pieśń. Zjadają dżdżownice, mrówki i różne robaki z ziemi, spod kamieni. Lubią też dojrzałe owoce, np. czereśnie.

4. Słuchanie opowiadania Małgorzaty Strękowskiej – Zaremby „Sąsiad Szpak”

Olek, Ada i rodzice przyjechali do dziadków w odwiedziny i zostali na cały weekend. Ada była zachwycona. Dostała nowy dzwonek do roweru w kształcie rumianego jabłuszka i musiała go wypróbować. Natychmiast! Jeździła dookoła

ogrodu dziadków i dzwoniła zawzięcie. Sprawiało jej to ogromną radość. Wprawdzie rodzina zatykała uszy, ale co tam. Wreszcie Olek nie wytrzymał.

– Na kogo dzwonisz? – spytał.

– Na przechodniów. Ostrzegam ich, że jadę – odpowiedziała rozpromieniona Ada.

– Ja nie mogę! Tu nie ma żadnych przechodniów – wykrzyknął ogłuszony Olek. Ada wzruszyła ramionami, jednak wreszcie przestała dzwonić.

– Jak dobrze – westchnęli dziadkowie, rodzice i cztery ogrodowe myszy.

– Cisza, aż dzwoni w uszach – roześmiał się dziadek. – Teraz mogę przedstawić wam nowego sąsiada. – Zaprowadził Adę i Olka w odległą część ogrodu. Tu, na pniu wysokiej brzozy, powiesił kilka dni wcześniej budkę lęgową dla ptaków. – Zachowajcie ciszę. Wkrótce go zobaczycie – szepnął. Już po chwili dzieci zauważyły nadlatującego od strony sadu ptaszka. Krótki prostokątny ogon sprawiał, że w locie wyglądał jak czteroramienna gwiazda. Usiadł na gałęzi brzozy, ale z daleka od budki. Dzieci mogły mu się przyjrzeć uważnie. Czarne skrzydła mieniły się w wiosennym słońcu zielenią i fioletem. W ostro zakończonym dziobie trzymał źdźbło zeschniętej trawy. Rozglądał się na wszystkie strony.

Olek i Ada aż wstrzymali oddechy, aby go nie spłoszyć. Ptak upewnił się, że nic mu nie grozi, i przefrunął do budki.

– Rozpoznaliście tego pana? – spytał dziadek.

– Pewnie. To pan szpak – odpowiedział bez wahania Olek.

– Pani szpak też osiedli się w budce? – spytała Ada.

– Oczywiście. Pan szpak wije gniazdo dla pani szpakowej i dla małych szpaczków.

– Będziesz miał bardzo dużo sąsiadów, dziadku – zauważył z uśmiechem Olek.

– Zdaje się, że będą podobnie hałaśliwi jak Ada i jej dzwonek – szepnęła mama, która dołączyła do obserwatorów pracowitego szpaczka.

– Szpet-szpet – zaśpiewał szpak i pomknął szukać materiałów na gniazdo. Wracał do budki wielokrotnie, przynosił pióra, korę, suche liście, mech, trawę.

– Stara się – zauważyła Ada.

Na to szpak zaskrzypiał jak stare deski w podłodze i jeszcze dodał: – Kuku, kuku! Olek i Ada zrobili wielkie oczy. Ze zdziwienia, naturalnie. Czyżby pan szpak stracił rozum?

– Zapomnieliście, że szpaki potrafią naśladować różne głosy – przypomniał im dziadek, ubawiony zaskoczonymi minami wnucząt. Następnego dnia o świcie Ada zerwała się z łóżka z głośnym krzykiem:

– Kradną mój rower! Wypadła na podwórko w rozpiętej kurtce zarzuconej na piżamę. Za nią wyskoczyli dziadkowie, rodzice i Olek. Wszystkich obudził wyjątkowo głośny dźwięk dzwonka, który zdobił rower Ady. Jakież było ich zaskoczenie, kiedy odkryli, że rower stoi bezpieczny w komórce, a jego dzwonek... milczy. Gdy przetarli zaspane oczy, zobaczyli na gałęzi topoli przy oknie pokoju, w

którym spała Ada, pana szpaka. Nowy sąsiad dziadka naśladował dźwięk dzwonka niczym najzdolniejszy artysta. Zdziwił się na widok rodziny w komplecie.

– Miau – miauknął jak kot i odleciał.

– „Miau”, czy to po ptasiemu dzień dobry? – zastanawiała się babcia. Ada pomyślała, że to coś mniej przyjemnego.

– Przepraszam, panie szpaku – szepnęła w stronę budki.

Jak myślicie, dlaczego Ada przeprosiła szpaczka?

Rozmowa na temat opowiadania

- Dlaczego Ada jeździła na rowerze i dzwoniła?
- Kogo przedstawiał dziadek Olkowi i Adzie?
- Gdzie założył gniazdo szpak?
- Jakie odgłosy naśladował szpak?
- Dlaczego Ada myślała, że kradną jej rower?
- Kto głośno naśladował dźwięk dzwonka?
- Jakim dźwiękiem pożegnał szpak rodzinę?

5. Karty pracy, cz. 3, s. 70-71.

Życzymy powodzenia w wykonywaniu zadań. A na podsumowanie tego „ptasiego tygodnia” polecamy bezpieczny spacer i obserwację przyrody. Posłuchajcie, jak cudnie śpiewają ptaki .

Pozdrawiamy serdecznie.

Wasze panie